

Mummonmökki

Säv. Hannu Takala
San. Risto Rantanen

Laitamalla viljapellon
pieni tölli piileskeli
omppupuun ja kissankellon
kanssa mua odotteli

Ovat mökin vinot seinät
nähneet vuosisadan säät.
Ulkorapun peittää heinät,
nurkat painuu ryhdikkäät.

Seinät, hormit, pönttöuunin
hirret aioin hävittää
Kohta alkaisin jo duunin
jäljelle vain muisto jää.

On taas lupa kasvaa ruohon,
polun valtaa ohdakkeet.
Tarvekalut jäivät tuohon,
käsistänsä kirvonneet.

Voimat uupui,
mummo joutui lähtemään
Hänet aika vei
enää palaa ei
kotiin kultaiseen
Ei lähtiessään tiennytkään
muistot jäivät elämään
tähän pieneen mökkiin
punamultaiseen.

Eikä enää laukkaa polle,
ehtyi maito Mansikin.
Joutui koti hunnigolle,
auki kaivon kansikin.

Muutti naapuriin myös kissa
nurkkiin jäi vain karpäset.
Elämä on kadoksissa
lämpöisyyttä löydä et.

Voimat uupui,
mummo joutui lähtemään
Hänet aika vei
enää palaa ei
kotiin kultaiseen
Ei lähtiessään tiennytkään
muistot jäivät elämään
tähän pieneen mökkiin
punamultaiseen.

Pois mummon hoiteli jo kunta.
Jää pihaan luomatonta lunta.
Nukkuu mummo viimein ikiunta.

Miten soraa antaa tuohon
voisin tuoda kuormurin,
kun narsissit nuo alta ruohon
katsoo kasvoin keltaisin.

Sorkkaraudan sijaan luudan
otin, roskat lakaisin
Purkujengit hiiteen huudan,
muistot tahdon takaisin.

Voimat uupui,
mummo joutui lähtemään
Hänet aika vei
enää palaa ei
kotiin kultaiseen
Ei lähtiessään tiennytkään
muistot jäivät elämään
tähän pieneen mökkiin
punamultaiseen.

Ei tiennyt mummo sitäkään,
vuorostani elämään
jään mä pieneen mökkiin
punamultaiseen.